

DECIZIA COMISIEI

din 25 iunie 2007

privind compatibilitatea cu dreptul comunitar a măsurilor adoptate de Franța în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune

(2007/480/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune ⁽¹⁾, în special articolul 3a alineatul (2),

având în vedere avizul comitetului instituit în temeiul articolului 23a din Directiva 89/552/CEE,

întrucât:

- (1) Prin scrisoarea din 30 decembrie 2003, Franța a notificat Comisiei măsurile care urmează să fie adoptate în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE.
- (2) Comisia a verificat, în termen de trei luni de la respectiva notificare, compatibilitatea acestor măsuri cu dreptul comunitar, în special în ceea ce privește proporționalitatea măsurilor și transparența procedurii naționale de consultare.
- (3) Pe parcursul verificării, Comisia a luat în considerare informațiile disponibile privind peisajul mediatic francez.
- (4) Lista evenimentelor de importanță majoră pentru societate cuprinse în măsurile notificate de Franța a fost întocmită explicit și transparent, iar în Franța a fost lansat un proces amplu de consultare.
- (5) Comisia a constatat cu satisfacție faptul că evenimentele enumerate în cadrul măsurilor notificate de Franța au

îndeplinit cel puțin două dintre următoarele criterii considerate drept indicatori fiabili ai importanței evenimentelor pentru societate: (i) un interes general deosebit în statul membru, nu doar o semnificație pentru cei care practică de obicei sportul sau activitatea în cauză; (ii) o importanță culturală specifică, general recunoscută, pentru populația din statul membru, în special în calitate de catalizator al identității culturale; (iii) implicarea echipei naționale în evenimentul în cauză, în contextul unei competiții sau al unui turneu de importanță internațională; și (iv) faptul că evenimentul a fost dintotdeauna difuzat de televiziunile gratuite și a beneficiat de cote ridicate de audiență.

- (6) Un număr important de evenimente enumerate printre măsurile notificate de Franța, inclusiv Jocurile Olimpice de Vară și de Iarnă, meciurile din deschidere, semifinalele și finala Cupei mondiale la fotbal, precum și semifinalele și finala Campionatului European de Fotbal, intră în categoria evenimentelor care sunt în mod obișnuit considerate de importanță majoră pentru societate, astfel cum se menționează în mod explicit la considerentul 18 din Directiva 97/36/CE. Aceste evenimente prezintă un interes general deosebit în Franța, fiind deosebit de populare în rândul publicului larg, nu doar al celor care urmăresc de obicei evenimente sportive.
- (7) Celelalte evenimente fotbalistice enumerate, inclusiv meciurile oficiale ale echipei naționale de fotbal a Franței înscrise în calendarul FIFA, finala Cupei UEFA, în care joacă un club francez înscris într-unul dintre campionatele Franței, finala Cupei Franței la fotbal și finala Ligii Campionilor la fotbal, prezintă un interes general deosebit în Franța, fotbalul fiind cel mai popular sport în această țară.
- (8) Rugby-ul este un sport important, care atrage o audiență considerabilă, în special în sud-vestul Franței și, deci, într-o mare parte a țării. Prin urmare, finala Campionatului Francez de Rugby, finala Cupei Europene la rugby în care joacă un club francez înscris într-unul dintre campionatele Franței, Turneul celor Șase Națiuni la rugby și semifinalele și finala Cupei Mondiale la rugby prezintă un interes general deosebit în Franța.
- (9) Evenimentele de tenis enumerate prezintă un interes general deosebit în Franța, tenisul fiind cel mai important sport individual în acest stat membru.

⁽¹⁾ JO L 298, 17.10.1989, p. 23. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 97/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 202, 30.7.1997, p. 60).

- (10) Marele Premiu de Formula 1 al Franței prezintă un interes general deosebit în Franța, având în vedere importanța acestui eveniment pentru industria mașinilor de curse din Franța.
- (11) Turul Franței (masculin) prezintă un interes general deosebit în Franța și o importanță culturală specifică, general recunoscută, pentru populația Franței, fiind un catalizator al identității culturale, datorită faptului că este cel mai important eveniment de ciclism din lume. Acesta reflectă popularitatea ciclismului în Franța și are un efect semnificativ asupra turismului, fiind o ocazie de promovare a acestei țări.
- (12) Cursa de ciclism Paris-Roubaix prezintă un interes general deosebit în Franța, deoarece face parte din patrimoniul Franței.
- (13) Evenimentele de baschet enumerate prezintă o importanță culturală specifică, general recunoscută pentru populația Franței, în special în calitate de catalizator al identității culturale, având în vedere că baschetul este un factor important de coeziune socială în Franța.
- (14) Evenimentele de handbal enumerate implică echipa națională a Franței într-un turneu internațional foarte important, prezentând, prin urmare, o importanță culturală considerabilă pentru populația Franței.
- (15) Campionatul Mondial de Atletism prezintă o importanță culturală deosebită, general recunoscută, pentru populația Franței, în special în calitate de catalizator al identității culturale, având în vedere, mai ales, succesul obținut de obicei de participanții francezi.
- (16) Evenimentele enumerate au fost dintotdeauna difuzate de televiziunile gratuite și au beneficiat de cote ridicate de audiență.
- (17) Măsurile notificate de Franța par proporționale pentru a justifica o derogare de la libertatea fundamentală, conferită de Tratatul CE, de a furniza servicii în temeiul unui interes public major, adică pentru a asigura accesul publicului larg la difuzarea unor evenimente de importanță majoră pentru societate.
- (18) Măsurile notificate de Franța sunt compatibile cu normele comunitare privind competiția, definiția radiodifuzorilor calificați pentru a difuza evenimentele menționate bazându-se pe criterii obiective, care permit existența unei concurențe efective și potențiale pentru achiziționarea drepturilor de difuzare a acestor evenimente.
- De asemenea, numărul evenimentelor enumerate nu este disproporțional, astfel încât să distorsioneze concurența pe piețele din aval ale televiziunilor gratuite și cu plată.
- (19) În urma comunicării Comisiei către celelalte state membre privind măsurile notificate de Franța și în urma consultării comitetului instituit în temeiul articolului 23a din Directiva 89/552/CEE, directorul general pentru educație și cultură a informat Franța, prin scrisoarea din 7 aprilie 2004, în legătură cu intenția Comisiei Europene de a nu obiecta față de măsurile notificate.
- (20) Măsurile au fost adoptate de Franța la 22 decembrie 2004.
- (21) Din hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în Cauza T-33/01 Infront WM c. Comisiei Europene rezultă că declarația conform căreia măsurile adoptate în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE sunt compatibile cu dreptul comunitar reprezintă o decizie în sensul articolului 249 din Tratatul CE și, prin urmare, trebuie să fie adoptată de către Comisie. În consecință, se impune să se declare, prin prezenta decizie, că măsurile notificate de Franța sunt compatibile cu dreptul comunitar. Măsurile, astfel cum au fost adoptate în final de Franța și prezentate în anexa la prezenta decizie, trebuie să fie publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în conformitate cu articolul 3a alineatul (2) din Directiva 89/552/CEE,
- DECIDE:
- Articolul 1*
- Măsurile prevăzute la articolul 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE și notificate de Franța Comisiei la 30 decembrie 2003 sunt compatibile cu dreptul comunitar.
- Articolul 2*
- Măsurile, astfel cum au fost adoptate în final de Franța și prezentate în anexa la prezenta decizie, se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în conformitate cu articolul 3a alineatul (2) din Directiva 89/552/CEE.
- Adoptată la Bruxelles, 25 iunie 2007.
- Pentru Comisie*
Viviane REDING
Membru al Comisiei

ANEXĂ

Publicare conform articolului 3a alineatul (2) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune

Măsurile adoptate de Franța, care urmează să fie publicate în temeiul articolului 3a alineatul (2) din Directiva 89/552/CEE sunt următoarele:

„Decretul nr. 2004-1392 din 22 decembrie 2004 de aplicare a articolului 20-2 din Legea nr. 86-1067 din 30 septembrie 1986 privind libertatea de comunicare

Primul-ministru,

în urma consultării raportului ministrului culturii și comunicațiilor,

având în vedere Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 iunie 1997, în special articolul 3a;

având în vedere Convenția europeană privind televiziunea transfrontalieră, deschisă spre semnare la 5 mai 1989, astfel cum a fost modificată prin Protocolul adoptat de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 9 septembrie 1998, deschis spre acceptare de către părțile la convenție la 1 octombrie 1998, în special articolul 9 litera (a), și Legea nr. 94-542 din 28 iunie 1994 și Legea nr. 2001-1210 din 20 decembrie 2001, prin care se autorizează aprobarea acestora, și Decretele nr. 95-438 din 14 aprilie 1995 și 2002-739 din 30 aprilie 2002 de publicare a legii,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European semnat la Porto la 2 mai 1992 și Protocolul de adaptare a Acordului privind Spațiul Economic European semnat la Bruxelles la 17 martie 1993, în special anexa X, și Legea nr. 93-1274 din 2 decembrie 1993 de autorizare a ratificării acestuia și Decretul nr. 94-43 din 1 februarie 1994 de publicare a legii,

având în vedere Legea nr. 86-1067 din 30 septembrie 1986, în forma modificată, privind libertatea de comunicare, în special articolul 20-2,

având în vedere scrisoarea Comisiei Europene din 7 aprilie 2004 privind proiectele de măsuri comunicate de Franța pentru punerea în aplicare a articolului 3a din Directiva 89/552/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE,

în urma consultării Consiliului de Stat (Departamentul afaceri interne),

ADOPTĂ PREZENTUL DECRET:

Articolul 1 — Prezentul decret stabilește condițiile de transmitere în exclusivitate a evenimentelor de importanță majoră de către televiziuni, astfel încât unui procent considerabil al publicului să nu i se refuze posibilitatea de a le urmări prin intermediul televiziunii gratuite.

Titlul I

Dispoziții aplicabile difuzării evenimentelor de importanță majoră pe teritoriul Franței

Articolul 2 — Pentru aplicarea prezentului titlu se vor utiliza următoarele definiții:

- (a) «televiziune gratuită»: orice televiziune care nu solicită plată din partea utilizatorilor săi și poate fi recepționată în cel puțin 85 % din locuințele din Franța metropolitană;
- (b) «televiziune cu acces limitat»: orice televiziune care nu îndeplinește cele două condiții menționate la paragraful anterior.

Articolul 3 — Lista evenimentelor enumerate la articolul 20-2 din Legea 86-1067 din 30 septembrie 1986 cuprinde:

1. Jocurile Olimpice de iarnă și de vară;
2. meciurile oficiale ale echipei naționale de fotbal a Franței, înscrise în calendarul Federației Internaționale de Fotbal (FIFA);
3. meciul din deschidere, semifinalele și finala Cupei Mondiale la fotbal;
4. semifinalele și finala Campionatului European de Fotbal;
5. finala Cupei UEFA, în care joacă un club francez înscris într-unul dintre campionatele din Franța;
6. finala Ligii Campionilor la fotbal;
7. finala Cupei Franței la fotbal;
8. Turneul celor Șase Națiuni la rugby;
9. semifinalele și finala Cupei Mondiale la rugby;
10. finala Campionatului Francez de Rugby;
11. finala Cupei Europene la rugby, în care joacă un club francez înscris într-unul dintre campionatele din Franța;
12. finalele turneelor de simplu de la Roland Garros masculin și feminin;
13. semifinalele și finalele Cupei Davis și ale Cupei Fed, în care joacă o echipă franceză de tenis;
14. Marele Premiu de Formula 1 al Franței;
15. Turul Franței (ciclism, masculin);
16. cursa de ciclism Paris-Roubaix;
17. finalele Campionatului European de Baschet (masculin și feminin) în care joacă echipa națională a Franței;
18. finalele Campionatului Mondial de Baschet (masculin și feminin) în care joacă echipa națională a Franței;
19. finalele Campionatului European de Handbal (masculin și feminin) în care joacă echipa națională a Franței;
20. finalele Campionatului Mondial de Handbal (masculin și feminin) în care joacă echipa națională a Franței;
21. Campionatele Mondiale de Atletism.

Articolul 4 — Faptul că o televiziune din Franța își exercită drepturile de exclusivitate obținute după 23 august 1997 de a difuza un eveniment de importanță majoră menționat la articolul 3 nu poate împiedica o televiziune gratuită să difuzeze evenimentul în cauză, care ar trebui difuzat în direct și integral, cu excepția următoarelor situații:

1. difuzarea evenimentului specificat la articolul 3 punctul 15 se poate limita la momentele importante, în conformitate cu tradiția de difuzare a evenimentului în cauză;

2. difuzarea evenimentelor specificate la articolul 3 punctele 1 și 21 se poate limita la momentele semnificative, reflectând diversitatea disciplinelor sportive și a țărilor participante și poate include materiale înregistrate în cazul în care evenimentele sunt simultane;
3. evenimentele de importanță majoră pot fi difuzate ca înregistrări, în cazul în care au loc între orele 0 și 6 a.m., ora Franței, cu condiția ca difuzarea în Franța să înceapă înainte de ora 10 a.m.

Faptul că o televiziune cu acces limitat, care solicită plată din partea utilizatorilor săi și ale cărei programe pot fi recepționate în condițiile specificate la articolul 2 litera (a) din prezentul decret, difuzează un eveniment de importanță majoră în direct și integral, în conformitate cu dispozițiile de mai sus, fără a impune condiții specifice de acces, nu este considerat drept un obstacol privind difuzarea evenimentului în cauză de către o televiziune gratuită.

Articolul 5 — Pentru a permite unei televiziuni gratuite să difuzeze un eveniment de importanță majoră în condițiile specificate la articolul 4, o televiziune cu drepturi exclusive de difuzare integrală sau parțială a unui eveniment de importanță majoră care nu îndeplinește condițiile trebuie să informeze televiziunile gratuite, într-un interval de timp rezonabil înainte de eveniment, în legătură cu propunerea sa de a ceda drepturile de difuzare a evenimentului în cauză, în condițiile specificate la articolul 4. Această ofertă trebuie efectuată în condiții de piață echitabile, rezonabile și nediscriminatorii.

În cazul în care, în urma acestei oferte, nicio televiziune nu avansează o propunere sau propunerea nu se face în termeni și condiții de piață echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, televiziunea care deține drepturile exclusive de difuzare le poate exercita fără a îndeplini condițiile prevăzute la articolul 4.

Titlul II

Dispoziții aplicabile difuzării evenimentelor de importanță majoră în alte țări europene

Articolul 6 — Dispozițiile prezentului titlu se aplică televiziunilor aflate sub jurisdicție franceză și care difuzează în alt stat membru al Uniunii Europene, într-un stat membru al Spațiului Economic European sau într-un stat care este parte la Convenția europeană privind televiziunea transfrontalieră un eveniment considerat de statul respectiv ca fiind de importanță majoră pentru societate, în sensul Directivei 89/552/CEE din 3 octombrie 1989, pentru care au obținut drepturi de difuzare după 23 august 1997.

Articolul 7 — Televiziunile aflate sub jurisdicție franceză își exercită, în statele enumerate la articolul 6, drepturile de difuzare a evenimentelor de importanță majoră, astfel cum sunt acestea definite de statele respective, astfel încât să nu împiedice vizionarea evenimentelor în cauză, în direct sau ca înregistrări, la televiziuni gratuite, de către un procent semnificativ al publicului, în conformitate cu articolul 3a din directiva menționată anterior din 3 octombrie 1989.

Articolul 8 — În cazul în care o televiziune aflată sub jurisdicție franceză difuzează un eveniment de importanță majoră într-unul dintre statele menționate la articolul 6, aceasta trebuie să respecte condițiile impuse de statul respectiv cu privire la difuzarea televizată.

Titlul III

Dispoziții finale

Articolul 9 — În cazul în care este sesizat de către o televiziune sau din proprie inițiativă, Consiliul Audiovizualului poate emite un aviz privind condițiile de aplicare a dispozițiilor prezentului decret.

Articolul 10 — Un decret ulterior al Consiliului de Stat stabilește lista evenimentelor de importanță majoră și condițiile de difuzare televizată pentru departamentele de peste mări Saint Pierre-et-Miquelon, Mayotte, Noua Caledonie, Polinezia Franceză și insulele Wallis și Futuna, luând în considerare necesitățile individuale ale fiecărei comunități și aspectele tehnice de difuzare peste mări.

Articolul 11 — Ministrul culturii și comunicațiilor și ministrul pentru teritoriile de peste mări sunt responsabili pentru executarea prezentului decret, care va fi publicat în *Jurnalul Oficial al Republicii Franceze*.

Adoptat la Paris, 22 decembrie 2004.

Primul-ministru
Jean-Pierre RAFFARIN

Ministrul culturii și comunicațiilor
Renaud DONNEDIEU DE VABRES

Ministrul pentru teritoriile de peste mări
Brigitte GIRARDIN.”